

af, hvad der er rimeligt. Jeg ser som sagt ikke rigtig, hvorledes Forskellen kan gøres paa de 3 Amter. Nu har jeg ganske vist hørt af den ærede Ordfører, at Ulykken var ikke saa stor, fordi de to forbigaaede Amter kunne henvises til den Bevilling paa 12,000 Kr., som er given Indenrigsministeren paa Finansloven; men jeg vil dog gøre opmærksom paa en meget væsentlig Ting ved denne Bevilling. Det er jo saaledes, at naar de tre Amter i det hele taget have søgt særlige Udstillingsbevillinger, er det, fordi deres Udstillinger ikke ere Industriudstillinger alene, men tillige omfatte Landbrug, Fiskeri, Husflid osv. Men Bevillingen paa de 12,000 Kr. kan udelukkende komme Industrien til gode; Forholdet er det, efter den Praksis, der hidtil er gjort gældende, at der meget vel kan bevilges de to Udstillinger i Kalundborg og Tisted en Del af de 12,000 Kr., men udelukkende til den Del af Udstillingerne, som er industriel, ikke til noget andet. Det er fastslaaet gennem Praksis, at Bidrag af denne Bevilling kan gives under tre Former: man kan søge Tilskud af Staten til Præmier for Haandværks- og industrielle Arbejder, man kan søge Tilskud til at skaffe sig Vandreudstillinger fra Kunstindustrimuseet eller andre Steder, der have industrielle Mønstre at fremvise, eller man kan søge Tilskud af Staten til at dække mulige Underskud ved Udstillingerne. Det var altsaa under den sidste Form, de to Amter skulde søge Bidrag af denne Bevilling; men saa vidt jeg kan se, kunne de kun faa et saadant Tilskud til Dækning af Underskud, for saa vidt det er en Industriforening, der har arrangeret Udstillingen og bragt sig i pekuniært Ansvar derved, men ikke, naar det forholder sig saaledes, som vistnok i disse Tilfælde, at det er en Udstillingskomite baade af industridrivende og Landbrugere, som arrangerer Udstillingen, og at der til Dækning af muligt Underskud er tegnet Garanti af en Del Mænd af forskellige Samfundsklasser. Naar det ikke særlig er et Foretagende, der arrangeres af en Industriforening, antager jeg altsaa ikke, at det er muligt for Udstillingen at faa noget af denne Bevilling. Naar jeg fremhæver dette, kommer jeg altsaa egentlig til at staa som Talsmand, ikke

for Industrien, men for de andre Interesser, der knytte sig til Udstillingen, nemlig Landbruget og Husfliden; den industrielle Del af Udstillingerne er derimod sikret, den vil nok faa noget. Saa vidt jeg ved, ere de 12,000 Kr. ikke opbrugte endnu, saa Udstillingerne ville sikkert kunne faa en Part af den Størrelse, den ærede Ordfører nævnte, ca. 2,000 Kr. til hver. Det vilde interessere mig at høre den højtærede Indenrigsministers Udtalelse, om jeg ikke har Ret i, hvad jeg her siger om denne Bevillings Anvendelse. Det vil sikkert vise sig, at jeg har Ret, og derfor tror jeg, man gør de to Amter Uret ved at nægte dem, hvad man saa glat har bevilget det ene Amt. — Det næste Spørgsmaal, jeg vilde berøre, er Foredragsbevillingen. Det foreslaas jo at nægte 4,000 Kr. af det Beløb, der er opført paa Finansloven til Fællesrepræsentationens Foredrag. Der er, saa vidt jeg kan se, i Affattelsen af selve Ændringsforslaget en Uklarhed. Der staar jo: „Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk til Afholdelse af Foredrag i Provinserne: Summen 7,000 Kr. nedsættes med 4,000 Kr.“ Nu tog ganske vist den ærede Ordfører noget af Uklarheden bort, idet han mindede om, hvad jeg her vil gentage, at det os tilstaaede Beløb af 7,000 Kr. ikke er til Foredrag alene, men til to Formaal: Foredrag og Indhentning af industrielle Oplysninger fra Udlandet. Der kan derfor ikke være Tale om at nedsætte en Bevilling til Foredrag fra 7,000 til 4,000 Kr., men Meningen maa være at tage *hele* vor Bevilling til Foredrag bort. Jeg formoder da, det maa forstaaes saaledes, at det ikke er tilladt Fællesrepræsentationen, dersom den skulde foretrække dette, at anvende de 3,000 Kr., som blive os til Rest, til Foredrag i Stedet for til Indhentelse af industrielle Oplysninger fra Udlandet. Jeg skal nu gaa lidt ind paa denne Nægtelse af vor Foredragsbevilling. Her er jeg ganske vist paa det rene med, at jeg ikke formaar at hindre denne Sags Gang, eftersom hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem, der i Dag er forhindret i at møde paa Grund af Sygdom, har modsat sig, at Bevillingen gives. Men jeg vil dog alligevel, skønt jeg ikke kan forandre det, gerne sige nogle Ord om dette Forhold. Der er